

N:o 39.

Af herr **Björnin** m. fl., i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående pension åt aflidne kaptenen *J. A. F. Grahms dotter*.

I proposition n:o 78 har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att åt aflidne kaptenen vid kongl. flottan *Johan August Fredrik Grahms dotter Margit* å allmänna indragningsstaten uppföra pension till belopp af 800 kronor om året, att utgå från och med den 1ste sistlidne mars, till dess hon fyllt 18 år.

Under hänvisning till de i det till propositionen bilagda statsrådsprotokollet omförmälda sorgliga omständigheter, då kaptenen Grahm ljöt döden vid utförandet af en tjensteförrättning, samt hvad i öfrigt af nämnda statsrådsprotokoll inhemtas, har jag ansett mig böra framhålla önskvärdheten af att pensionen något förhöjes. Dottern Margit har ännu ej fyllt sju år. Under de elfva år, som återstå, till dess hon fyller aderton år, under hvilken tid pensionen skulle åtnjutas, torde den alltså till hufvudsaklig del behöfva tagas i anspråk för hennes uppfostran. Men under vår tid kan det ifrågasättas, huruvida icke ett något högre belopp kunde behöfvas, om åt denna uppfostran skall kunna gifvas en omfattning och gedigenhet, som kan gifva den namnet god. Och en god uppfostran, så vidt penningar dertill förmå, bör staten gifva åt dottern till den förtjenstfulle man, som gaf sitt lif för staten.

Det kan anmärkas mot detta förslag, att pensionsbelopp för efterlemnade döttrar efter tjenstemän i kaptenen Grahms ställning hittills i regeln satts lägre. Men är det svårt att rättvist utstaka gränserna för statens pligtområde, så är det i detta fall. Det kommer alltid att handla

om undantag, och om detta undantag bör blifva större eller mindre, beror det, synes det mig, uteslutande på de särskilda omständigheter för hvarje särskildt fall, som föranleda statens ingripande. I det föreliggande har man i första rummet att fästa sig vid kaptenen Grahms synnerligen förtjenstfulla verksamhet, betydelsen af de nya uppslag han gjort för sitt vapens fullkomnande, samt att han föll på sin post i utöfvandet af ett farligt yrke, och först i andra rummet det förhållande, att han efterlemnade sitt barn i späda ålder uti för hans samhällsställning behjertansvärdt knappa ekonomiska förhållanden.

Det är nog så, att den svenske krigsmannen är uppfylld af plikt-känsla mot Konung och fädernesland, samt att han därför utan prut och vacklan ställer sig på den post, der lifsfaran möter, när det gäller fosterlandets intressen. Men det säger sig ju sjelft, att om han vet, att staten, derest han stupar på sin post, ej blott sörjer öfver hans förlust, utan jemväl på ett storslaget sätt försörjer de kära han efterlemnar, så gör han sin pligt med gladt och frejdigt mod och dermed i många fall sin tjänst till ännu större heder för fosterlandet.

På grund af hvad vi sålunda anfört, få vi föreslå,

att Riksdagen ville åt affidne kaptenen vid kongl. flottan Johan August Fredrik Grahms dotter Margit å allmänna indragningsstaten uppföra en pension till ett belopp af 1,200 kronor om året, att utgå från och med den 1 sistlidne mars till dess hon fyllt 18 år.

Stockholm den 12 april 1902.

Gustaf Björlin.

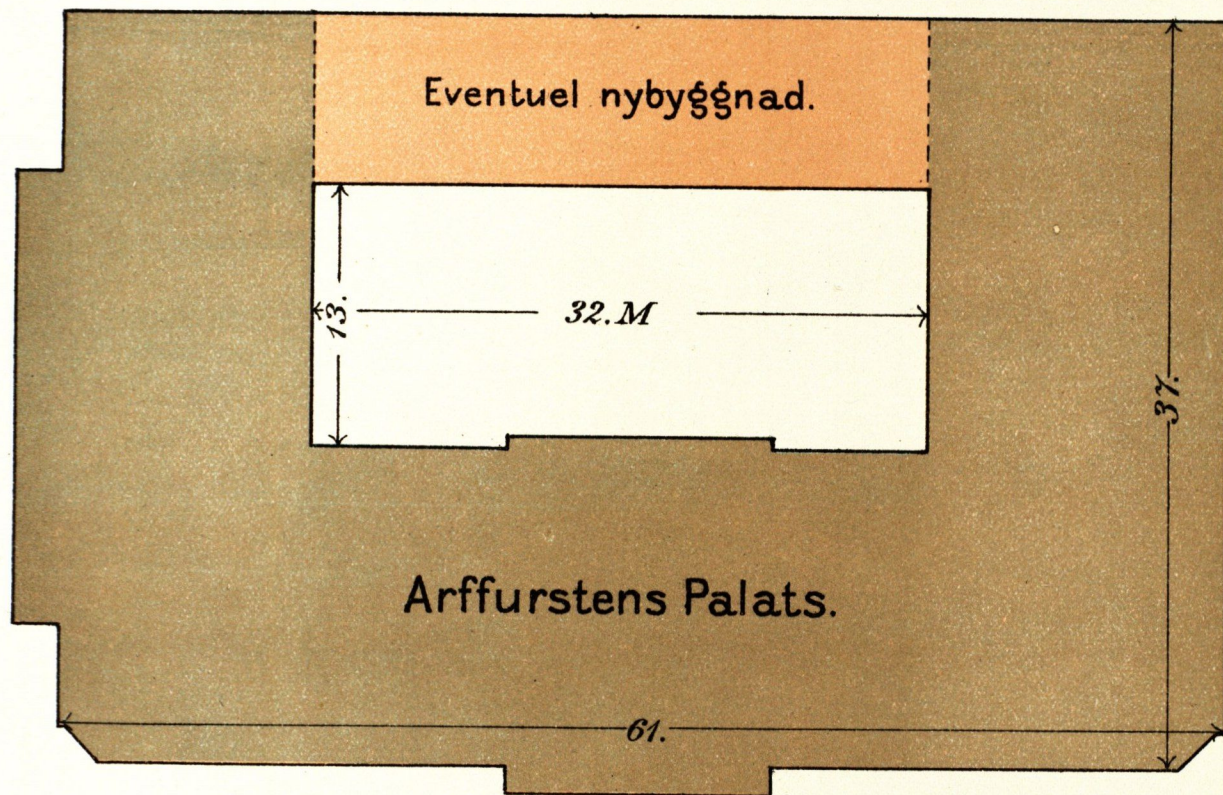
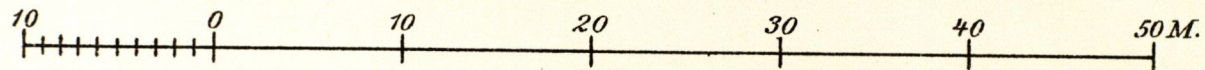
Carl Moberg.

K. Bohnstedt.

Gust. Lagerbring.

Carl Taube.

Bil. till motion n° 38 i Första kammaren.

ALTERNATIV. A

Stockholm i April 1902.

A.E.Melander.

Arkitekt.